

Κίμων Ρηγόπουλος

Από τη δωρεά του θνητού για τον υπέρ ζωής έρανο στη σπορά του θανάτου. Από τη φιλαρμονική των ανθρώπων ανθρώπων στη κακοφωνία των τεράτων τεράτων. Ενα γράμμα για το σήμερα, που έρχεται από το αύριο.

Φυλακές Νέας Υόρκης, πτέρυγα ισοβιτών, Μάιος 2020.

Είμαι ο **Τζιμ Παγουρτζής**. Δεν ξέρω αν με θυμάστε. Είμαι αυτός που έστειλα στον αγύριστο πριν δύο χρόνια οκτώ συμμαθητές μου και δύο καθηγητές... καθηγήτριες, θα σας γελάσω.

Στο Τέξας έγινε το καλό. Είχα παραγγείλει στους κολλητούς μου στο σχολείο να γράψουν την ιστορία μου με αντάλλαγμα να μην τους «χαλάσω», αλλά τα κωλόπαιδα με γράψανε κανονικά και γι' αυτό αναγκάζομαι να σας γράψω εγώ.

Born to kill έγραφε η στάμπα που είχα χτυπήσει στην μπλούζα μου. Αυτός είμαι. Με ρωτάτε συνέχεια ποιο ήταν το κίνητρο και μου έρχεται να γελάσω. Κανένα κίνητρο. Ποιος καταδέχεται τα κίνητρα; Μπορούσα να σκοτώσω και σκότωσα. Μια χαρά την έκανα τη δουλειά και ας είναι καλά τα όπλα του πατέρα μου. **Ο κόσμος είναι ο εχθρός. Ο κόσμος όλος είναι απέναντι.** Ο Νίκολας Πελ, δικηγόρος μου, με χαρακτήρισε «*πολύ συναισθηματικό και ταυτόχρονα παράξενα ασυγκίνητο*». Σωραίος ρε Νίκολας. Αυτός είμαι. Τους στρίμωξα στην αίθουσα των καλλιτεχνικών και τους έστειλα αδιάβαστους. Από τις αδέξιες ζωγραφιές τους δεν θα μείνει τίποτα. Μόνο το δικό μου έργο «*έγραψε*» και θα μείνει.

Είμαστε, λέει, δύο στρατόπεδα: Αυτοί που έχουν να χάσουν κάτι και αυτοί που δεν έχουν να χάσουν τίποτα. Εγώ όμως ανήκω στο τρίτο στρατόπεδο γιατί και έχω να χάσω κάτι και είμαι ολότελα χαμένος. Και στο δικό μου στρατόπεδο μόνο τα όπλα λύνουν αυτή την αντίφαση. Όλα είναι σκατά και το περιβάλλον είναι ολότελα death. Για να τη βγάλεις καθαρή πρέπει να γίνεις κι εσύ death. Όλα τα άλλα είναι θεωρίες και να' χαμε να λέγαμε.

Μπορούσα να σκοτώσω και σκότωσα. Ας είναι καλά τα όπλα του πατέρα μου. Ο κόσμος είναι ο εχθρός. Ο κόσμος όλος είναι απέναντι.

Ο πρόεδρος Τραμπ λέει ότι οι καθηγητές πρέπει να φέρουν όπλα. Εγώ όμως τους πρόλαβα τους δασκαλοσερίφηδες και τους την έφερα. Είχα, λένε, στην καμπαρντίνα μου ένα ναζιστικό σύμβολο κι ένα σφυροδρέπανο. Και προσπαθούν τώρα να βγάλουν συμπέρασμα. Μα τι είναι για εσάς ένα σύμβολο ρε ηλίθιοι; Σας μπέρδεψα όλους ρε κορόιδα. Από σύμβολα να φάνε κι οι κότρες. Τα σύμβολα είναι για να σε υπηρετούν και όχι για να τα υπηρετείς.

Εγώ είμαι η κυριολεξία του κακού χωρίς φερετζέδες. Όλη η μαγκιά είναι να χτίσεις το κακό με τα ίδια σου τα χέρια. Σ' αυτή την απέραντη χώρα πρέπει να βάλεις κι εσύ ένα κεραμίδι του κακού πάνω απ' το κεφάλι σου. Έχεις τα κότσια; Εγώ τα είχα. Η τεμπελιά εδώ δεν συγχωρείται και το καλό είναι old fashion. Ρωτήστε και τους συμμαθητές μου. Κανένας δεν αισθάνθηκε έκπληξη. Περιμένουν να βρέξει θάνατος αλλά δεν ξέρουν πότε θα έρθει.

Όλοι εδώ πέρα καταγίνονται με το να φτιάξουν το «ατύχημα» για να μωξοκλαίνε μετά πάνω από τους τάφους σαν τις μοιρολογίστρες στο κωλοχώρι του πατέρα μου, στην Ελλάδα. Θυμάμαι τα καλοκαίρια που κατεβαίναμε στο χωριό κι εγώ καβαλούσα μια γουρούνα μηχανή και τρύπαγα με την εξάτμιση τα αυτιά τους. Ωραία ήτανε αλλά δεν είχε αίμα.

Και να παραγγείλετε στον πρόεδρο να προσέχει τους Κορεάτες. Να τους την μπουμπουνίσει την μπόμπα στο δόξα πατρί. Τι περιμένει; Οι κιτρινιάρηδες είναι ύπουλοι και το έθνος κινδυνεύει. Εγώ θα εξηνταρίσω εδώ μέσα αλλά δεν μετανιώνω γιατί το κακό θέλει τον κόπο μας για να καρπίσει. Προσπαθώ να βάλω τα πράγματα σε μια σειρά αλλά δεν είναι εύκολο. Είναι σα να θέλω να μάθω μια γλώσσα που δεν διδάσκεται.

Δεν είναι άσχημα εδώ μέσα, μόνο που δεν έχει θέα. Η φυλακή βρίσκεται στη Νέα Υόρκη κι ενώ είμαι τόσο κοντά δεν μπορώ να δω το άγαλμα της ελευθερίας μας. Τον πυρσό στο χέρι της το δεξί που μου έμαθε ότι η ελευθερία απαιτεί θυσίες. Θυσίασα λοιπόν τις ζωές των άλλων. Η ζωή χωρίς όπλα είναι τόσο ανιαρή και ξενέρωτη! Μια ένοπλη ζωή αξίζει όσο χιλιάδες άοπλες ζωές. Είναι η παράδοσή μας κι εγώ έμαθα να τιμώ τις παραδόσεις. Ζήτω το έθνος! Ζήτω ο death άνθρωπος! Έχει κανείς αντίρρηση;

Πηγή: **PRIN**